

maalet er, hvor megen Vægt der lægges paa det fra Befolkningens Side, da han jo desuden er en Mand af en helt anden Støbning, end den tidligere højtærede Konseilspræsident, og da jeg nu flere Gange i Folketinget har hørt ham bruge de Ord: „Klar og aaben“ om den Maade, hvorpaa han fremsætter sine Forslag — tør jeg maaske ogsaa her vente fra hans Side den samme Klarhed og Aabenhed overfor et Spørgsmaal, som i og for sig er meget let at besvare. Spørgsmaalet er jo simpelthen dette, om den højtærede Konseilspræsident mener, at ved Opløsningen af Landstinget falde de kongevalgte ind under Opløsningen eller ikke. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har sagt nogle Ord derom, som forekom mig mere velmente end egentlig klare. Han gik ud fra, at der kunde dannes en Art Forening, eller hvad man nu skal kalde det, af alle de kongevalgte her i Landstinget, der skulde blive enige om en fælles Optræden, hvorefter de nedlagde deres Mandater, uden at have nogen som helst Vished om, hvorvidt de vilde blive genvalgte. Jeg har ikke den Tro, at dette Forslag vil blive mødt med stor Imødekommen af de forskellige kongevalgte — jeg vil se det, før jeg tror det. Og selv om det kunde tænkes, at alle de kongevalgte enedes om til Fordel for den højtærede Konseilspræsident at nedlægge deres Mandater, saa vil i og for sig slet ikke Hovedspørgsmaalet være løst ved denne Lejlighed, det konstitutionelle Spørgsmaal, om de kongevalgtes Mandater falde ind under Opløsningen eller ikke. — Angaaende dette Spørgsmaal maa nu en Regering have en Mening, uafhængig af, om der er en praktisk Mulighed for at slippe uden om Spørgsmaalet. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Minister ikke vil slippe udenom, men svare klart og tydeligt. Den højtærede Minister ser jo dog, at det er det, Sagen staar paa i Øjeblikket. Han har ogsaa sagt, at han har stor Interesse for Sagens Løsning, han har sagt, at ingen Regering kunde komme udenom det Krav, der stilles til den paa dette Punkt. Jeg hørte nok, at han sagde til sidst, at denne Sag vil blive gennemført paa denne Maade, enten det nu sker i denne Samling eller ej. Jeg haaber, at det ikke skal forstaas saaledes, at det er den højtærede Minister ligegyldigt, om det sker i denne Samling eller ej, men saaledes, at den højtærede Minister, hvis han ikke kan sætte Forslaget igennem i denne Samling, vil føle sig forpligtet til, hvis han

endnu sidder inde med Regeringen, at forelægge det i næste Samling. Det var mere et Udtryk for den Ulykkefølelse, den højtærede Minister vil føle, hvis han ikke sætter dette Forslag igennem, end det var et Udtryk for Ligegyldighed for Sagen. Nu er det, jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, og jeg haaber at faa et klart og aabent Svar fra ham: Hvorledes stiller han sig overfor det foreliggende Spørgsmaal? Mener han, at de kongevalgtes Mandater bortfalde, naar han skrider til en Opløsning, eller mener han, at de vedblive at bestaa ganske uafhængig af, om Hoveddelene af Landstinget rammes af Opløsningen?

Konseilspræsidenten (N. Neergaard): Maa jeg til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) i Anledning af hans bestemte Afvisning af den københavnske Borgerrepræsentation som en Autoritet i denne Sag sige, at det var ikke Borgerrepræsentationen, det var Kommunalbestyrelsen, og tager man Kommunalbestyrelsen, sidder der i den Repræsentanter for meget forskellige politiske Anskuelser. Jeg ser netop en betydelig Bestyrkelse for min Opfattelse deri, at disse Mænd, skønt tilhørende forskellige politiske Retninger, have været enige om, at det er netop en fælles Byinteresse, en fælles københavnsk Interesse, om man vil sige saa, som det her drejer sig om, det, at faa ophævet den tilstedeværende, overordentlig store Ulighed med Hensyn til Repræsentation, som findes mellem København og det øvrige Land, og man kan sige gennemgaaende mellem Byerne og det øvrige Land. Denne Udtalelse faar saa meget mere Værd, som den netop er et Udtryk for en samstemmende Opfattelse hos Mænd, der i øvrigt i Politik ikke staa sammen.

Det ærede Medlem sagde saa, at Forholdstalsvalg er den eneste rette Form for Tilvejebringelse af en Folkerepræsentation. Jeg giver ham Ret deri, at hvis man skulde skabe en Folkerepræsentation paa bar Bund, uden privilegeret Valgret eller deslige, vilde jeg neppe heller kunne tænke mig den uden netop paa Grundlag af Forholdstalsprincippet. Men her er der kun Tale om at anvende dette overfor en Del af Repræsentationen, en ensidig Foranstaltning, hvor man ikke gaar til Bunds, og derved bliver Forholdet unægtelig et helt andet, end hvis man tænker paa en Folkerepræsentation, bygget helt igennem paa det samme Princip, nemlig almindelig Valgret med Benyttelse af Forholdstalsvalgmaaden. Man kan ikke anvende det Prin-